

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 147
din 07.07.2010**

Dosar nr.: 32/2010

Petiția nr.: 785/29.10.2010

Petent: C O I L

Obiect: discriminare prin neacordarea drepturilor care decurg din licențierea în studii superioare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 C O I L domiciliată în municipiul

I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 Direcția de Sănătate Publică Dolj, cu sediul în municipiul Craiova, str. Tabaci nr.1, județul Dolj

II. Obiectul sesizării

2.1 Petenta sesizează cu privire la faptul că reclamatul nu ține cont de completarea studiilor și de drepturile care decurg din aceasta.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petenta relatează că a promovat examenul de licență sesiunea septembrie 2007, în urma absolvirii cursurilor Universității de Medicină și Farmacie din Craiova – Facultatea de Medicină, eliberându-se Diploma de Licență seria A1 0051630, cu titlul de licențiat în fiziokinetoterapie în domeniul

medicină, specializarea fiziokinetoterapie, pentru studii superioare de lungă durată(5 ani).

3.2 Petenta a sesizează faptul că a solicitat Direcției de Sănătate Publică Dolj să țină cont de diploma de licență la calcularea salariului de încadrare, dar a primit răspuns că nu îndeplinește condițiile cerute de lege pentru a beneficia de majorarea salarială corespunzătoare studiilor superioare absolvite.

V. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2318/22.03.2010, a fost citată doamna C. C. I. L., iar prin adresa nr.2319/22.03.2010, a fost citată Direcția de Sănătate Publică Dolj, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Termenul stabilit de Consiliu, a fost stabilit la data de 29.04.2010.

V. Susținerile părților

5.1 Petenta susține că a luat cunoștință la începutul anului 2009 de faptul că mai multe colegi din serviciul în care își desfășoară activitatea, în urma absolvirii cursurilor Facultății de Moașe și Asistenți Generaliști, cursuri care nu au nici o legătură cu Serviciul de Radiologie și Imagistică Medicală, beneficiază de mărire salarială pentru studii superioare. Petenta se consideră supusă unui tratament discriminatoriu, atâta timp cât există persoane care desfășoară aceeași activitate, neavând nicio calificare suplimentară pentru profesia de asistent medical de radiologie, dar beneficiază de sporul de studii superioare.

5.2 Direcția de Sănătate Publică Dolj prin adresa nr 2779/24.03.2010, înregistrată sub nr. 2516/30.03.2010 comunică faptul că petenta este angajată Spitalului Clinic Județean de Urgență Craiova pe funcția de asistent medical principal, serviciul de radiologie și imagistică medicală. Potrivit art.18 din OUG nr.115 /2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată prin Legea nr.125/2005, cu modificările și completările ulterioare, promovarea în condițiile legii a persoanelor care au absolvit studii de nivel superior într-un domeniu care să cuprindă activitatea respectivă sa face prin transformarea postului pe care acestea sunt încadrate într-un post de nivel superior și se încadrează la gradul profesional corespunzător studiilor absolvite, la care se asigură o creștere salarială cu până la 20% a salariului de bază. Petenta, încadrată în funcția de asistent medical principal care a absolvit un curs de învățământ superior în specialitatea fiziokinetoterapie nu îndeplinește condițiile pentru a fi promovată în baza prevederilor art.18 din OUG nr.115/2004 întrucât promovarea se face numai în domeniul în care lucrezi. Petenta în baza diplomei de licență în specialitatea fiziokinetoterapie poate ocupa prin concurs un post conform specialității.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 Analizând petiția și susținerile părților, Colegiul Director este de opinie că nu se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, așa cum este reglementată de dispozițiile legale în vigoare, respectiv O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată. Nu se poate reține un criteriu care să fi stat la baza presupusei fapte de discriminare, petiția invocă elemente care țin mai mult de legalitatea actelor. Astfel, Colegiul Director consideră că aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare, potrivit art. 2 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare, potrivit art.2 alin.1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată;
2. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Vicepreședinte

GERGELY Dezideriu – Membru

JURA Cristian – Membru

HALLER Istvan – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

VASILE Vasile Alexandru - Membru

Data redactării: 07.07.2010

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

